

ستایش

تست‌های موضوعی ستایش (از تست ۱ تا تست ۳۹)

ترتیب مطالب هر درس:

۱ تاریخ ادبیات

۲ معنی لغت

۳ تجزیه و تحلیل
خط به خط:

۴ تست‌های موضوعی:

۵ پاسخنامه

- معنی متن
- نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها
- ترکیب‌ها
- آرایه‌های ادبی
- واژه‌های غیرсадه
- نقش دستوری واژه‌ها
- تاریخ ادبیات
- قالب شعری، ردیف و قافیه
- معنی لغت و نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها
- غلط املایی
- آرایه‌های ادبی
- دستور
- معنی، مفهوم و تناسب معنایی
- حکایت و متن، درک مطلب

ستایش: به نام آن که جان را فکرت آموخت

تاریخ ادبیات

شیخ محمود شبستری

وی از عارفان مشهور ایرانی قرن هشتم است که نوشته‌ها و سروده‌هایی در زمینه‌ی عرفان اسلامی دارد. معروف‌ترین اثر شعری او مثنوی «گشن راز» است که حدود هزار بیت را در بر گرفته است. شعر درس «ستایش» از اوست.

قالب شعری مثنوی

بیت اول: «آموخت و برافروخت» / بیت دوم: «روشن و گلشن» / بیت سوم: «دان و پنهان» / بیت چهارم: «روی و جوی» /

بیت پنجم: «بیش و خویش» / بیت ششم: «تجلی و حق تعالیٰ»

فقط در بیت ششم ردیف (است و است) دیده می‌شود.

توجه: در بیت دوم، واژگان «گشت و گشت» ردیف نیستند، زیرا قبل از قافیه تکرار شده‌اند.

معنی لغت

ستایش

اندر: حرف اضافه به معنای «در»

تاب: تحمل، طاقت

از بهر: به خاطر، برای

دیده: چشم

تجلی: پیدا شدن

تعالی: بلند مرتبه، برتر

فکرت: اندیشه، تفکر

برافروخت: روشن کرد

فضل: بخشش، احسان

فیض: بخشش، عطا

گلشن: گلستان، گلزار

جمله: حمه، همگی

فروغ: نور، پرتو، روشنایی

تجزیه و تحلیل خطبه خط

به نام آن که جان را فکرت آموخت چراغِ دل به نورِ جان برافروخت

نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها

معنی به نام خداوندی [آغاز می‌کنم] که به روح انسان، اندیشیدن را آموخت و دل انسان را که مانند چراغی است، با نوری که از روح نشئت می‌گیرد، فروزان کرد.

آرایه‌های ادبی

تشبیه → چراغ دل (دل مانند چراغی است) / تناسب → چراغ، نور، برافروخت / تکرار → جان و جان

تعداد جمله

سه جمله → یک فعل محنوف (آغاز می‌کنم)، آموخت، برافروخت

ترتیب‌ها

ترکیب‌های اضافی → نام آن که، چراغ دل، نور جان

نقش دستوری واژه‌ها

نام → متمم / آن که → مضاد‌الیه / جان → متمم / را → حرف اضافه به معنای «به» / فکرت → مفعول /

آموخت → فعل ماضی ساده / چراغ → مفعول / دل → مضاد‌الیه / نور → متمم / جان → مضاد‌الیه / برافروخت → فعل ماضی پیشوندی

پاسخنامه‌ی ستایش

پاسخ‌های تشریحی

• تست همراه با پاسخ تشریحی

مرجع هوش کلامی

تست‌های موضوعی ستایش

تاریخ ادبیات آرایه‌های ادبی

قالب شعری، ردیف و قافیه

دستور

معنی لغت و نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها

مفهوم و تناسب معنایی

غلط املایی

✓ تاریخ ادبیات

✓ تجزیه و تحلیل خطبه خط

• آرایه‌های ادبی

• معنی لغت و واژه‌ها

• نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها

• نقش دستوری واژه‌ها

ز فضلش هر دو عالم، گشت روشن

معنی فضل ← فضیلت (جمع: فضایل)، فاضل (جمع: فضلا) / فیض (جمع: فیوض) ← فیاض، فائض
از فضل و احسان و بخشش خداوند، هر دو عالم (دُنیا و آخرت) به وجود آمد و از فیض و توجه و عطای وی، انسان که از خاک آفریده شده، به گستانی پُرگل تبدیل شد.

آرایه‌های ادبی تکرار ← گشت و گشت

تعداد جمله دو جمله ← گشت، گشت

ترکیب‌ها ترکیب‌های اضافی ← فضلش (فضل او)، فیضش (فیض او)، خاک آدم / ترکیب وصفی ← دو عالم

نقش سنتوری و اژمهای فضل ← متمم / ش ← مضاف‌الیه / هر دو عالم ← نهاد / روشن ← مسندهایی / گشت ← فعل اسنادی / فیض ← متمم / ش ← مضاف‌الیه / خاک ← نهاد / آدم ← مضاف‌الیه / گلشن ← مسندهایی / گشت ← فعل اسنادی

جهان، جمله، فروغ نورِ حق، دان

معنی حق (جمع: حقوق) ← حقیقت (جمع: حقایق)، تحقیق، محقق، احراق
همه‌ی اجزا و عناصر جهان را باید از تابش پرتو نور حق بدانید و این نور از شدت آشکار بودن، نهان است.

مفهوم جلوه‌ی خدا در پدیده‌ها

آرایه‌های ادبی تشییه ← جهان مانند فروغ نور حق است / تضاد ← پیدا و پنهان / تکرار ← حق و حق

تعداد جمله دو جمله ← دان، است

ترکیب‌ها ترکیب‌های اضافی ← فروغ نور، نور حق

واژه‌های غیرساده پیدایی

نقش سنتوری و اژمهای جمله‌ی جهان ← مفعول / فروغ نور حق ← گروه مسندهایی / دان ← فعل امر / حق (در مصراع دوم) ← نهاد / وی ← متمم / پیدایی ← متمم / پنهان ← مسندهایی / است ← فعل اسنادی

خرد را نیست تاب نور آن روی بُرو از بُهِ او، چشمِ دگر جوی

معنی جوی ← جویا، جوینده، جُستن (هم‌خانواده‌های فارسی)

برای عقل و خرد ضعیف، قدرت تحمل آن روشنایی خیره کننده و باعظمت وجود ندارد (در خرد، تاب نور آن روی وجود ندارد). پس بهتر است برای درک حق و حقیقت، چشمی قوی‌تر و کامل‌تر از این چشمی که با آن به هستی می‌نگریم، به کار گیریم.

آرایه‌های ادبی جان‌بخشی ← تاب نداشتن خرد / کنایه ← چشمِ دگر جستن: تغییر نگرش

تعداد جمله سه جمله ← نیست، برو، جوی

ترکیب‌ها ترکیب‌های اضافی ← تاب نور، نور روی / ترکیب وصفی ← چشمِ دگر

نقش سنتوری و اژمهای خرد ← متمم / را ← حرف اضافه به معنای «برای» / تاب ← نهاد / نور ← مضاف‌الیه / نیست ← فعل غیراسنادی /

برو ← فعل امر / او ← متمم / چشمِ دگر ← مفعول / جوی ← فعل امر

پاسخنامه‌ی ستایش

- پاسخ‌های تشرییعی
- تست همراه با پاسخ تشرییعی
- مرجع هوش کلامی

تست‌های موضوعی ستایش

- تاریخ ادبیات
- آرایه‌های ادبی
- داستور
- قالب شعری، ردیف و قافیه
- معنی لغت و نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها
- مفهوم و تناسب معنایی
- غلط املایی

تاریخ ادبیات

✓ تجزیه و تحلیل خطبه‌خط

- معنی متن و لغات
- آرایه‌های ادبی
- نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها
- واژه‌های غیرساده
- نقش سنتوری و اژمهای
- ترکیب‌ها

پیرزن گفت: «در هر حال مواطن خودت باش و زیاد به عقل و هوش خودت معور نباش. همهی مرغ‌هایی که در تله می‌افتد پیش از گرفتاری، همین حرف‌ها را می‌زنند؛ ولی ناگهان به هوای دانه و به طمع خوراک به دام می‌افتد.»

هدهد گفت: «خاطر شما آسوده باشد. من حواسم جمع جمع است.»

پیرزن گفت: «امیدوارم این طور باشد.»

بعد از باغ بیرون رفت و تا ظهر نیامد. کودکان هم تا نزدیک ظهر آنجا بودند و خسته شدند و دام‌ها و تله‌ها را جمع کردند و رفته‌اند. هدهد وقتی باغ را خلوت دید، کم پایین آمد و به هوای اینکه از دانه‌هایی که کودکان پاشیده‌اند استفاده کند، روی زمین نشست و به دنبال دانه گشت. اتفاقاً یکی از بچه‌ها یادش رفته بود توری را که با نخ نازک درست کرده بود، جمع کند و هدهد همچنان که دانه می‌خورد به آن تله رسید و ناگهان نخ‌ها بر دست و پای او محکم شد؛ هرچه کوشش کرد خود را نجات بدهد، نشد که نشد.

مرغ زیرک که می‌رمید از دام با همه زیرکی به دام افتاد

و از ترس و ناراحتی بیهوش شد.

در این موقع پیرزن به خانه برگشت و از هر طرف، بالای درخت‌ها و بام‌ها را نگاه کرد. هدهد را ندید تا نزدیک درخت آمد و دید هدهد در دام افتاده است. پیرزن نخ‌های تور را پاره کرد و هدهد را تکان داد تا به هوش آمد و به او گفت: «دیدی که آخر به طمع دانه، خودت را گرفتار کردی!»

نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها

طبع ← طامع، طماع / گرفتار ← گیرنده، گیرایی، گرفته، گرفتن (هم‌خانواده‌های فارسی)

ترکیب‌ها

ترکیب‌های اضافی ← عقل و هوش خودت، طمع خوراک، هوای دانه، خاطر شما، حواسم، دست و پای او، طمع دانه، نخ‌های تور، بالای درخت‌ها

ترکیب‌های وصفی ← نخ نازک، مرغ زیرک

واژه‌های غیرساده

پیرزن، گرفتاری، آسوده، کم‌کم، کوشش، گرفتار، بیهوش، ناراحتی، زیرکی

نقش حستوری واژه‌ها

زیاد ← قید / مغور ← مسنده / کم کم ← قید / کودکان ← نهاد / اتفاقاً ← قید / نازک ← صفت / نخ‌ها ← نهاد / محکم ← مسنده / اتفاقاً ← قید / نخ‌های تور ← مفعول / طمع ← متمم

هدهد گفت: «بله گرفتار شدم اما این گرفتاری از طمع نبود، قسمت و سرنوشت بود و با سرنوشت هم نمی‌توان جنگید. دام را که برای من تنها نگذاشته بودند. اگر هر کس دیگر هم به جای من بود و قسمتش این بود که در دام بیفتد، می‌افتد حتی اگر یک کلاغ بود.» پیرزن گفت: «این طور نیست. اول اینکه کلاغ کمتر به دام می‌افتد. دوم اینکه کلاغ نه زیبا و خوش‌آواز است که او را در قفس نگاه دارند و نه گوشتی خوراکی است که او را بکشند و بخورند و اگر هم در دام بیفتد او را رها می‌کنند که برود. دام و تور و تله را همیشه برای مرغ‌های زیبا و خوش‌آواز یا حیواناتی می‌گذارند که گوشتیان خوراکی است؛ اما اینکه می‌گویی قسمت و سرنوشت بوده است، این هم درست نیست. قسمت و سرنوشت، بهانه‌ی آدم‌های تبلیل یا خطاکار است که می‌خواهند برای خطای خود بهانه‌ای بیاورند. قسمت فقط نتیجه‌ی کارهای خودمان است. اگر درست فکر کرده باشیم، موفق می‌شویم و اگر اشتباه کرده باشیم، شکست می‌خوریم یا گرفتار می‌شویم. اگر قسمت بود که تو در دام بیفتنی، من نمی‌رسیدم و تو را نجات نمی‌دادم، اما می‌بینی که حالا نجات یافته‌ای؛ پس قسمتی در کار نبوده است. گرفتار شدن تو در اثر غفلت بود و سر رسیدن من هم نشان این است که عمر تو هنوز به پایان نرسیده است؛ اگرنه کودکان زودتر از من بر می‌گشتند و تو را گرفتار می‌کردند.»

نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها

زیبا ← زیبند، زیبایی / قسمت ← اقسام (جمع قسم)، مقوّسون، تقسیم، قاسم، قسیم / نجات ← ناجی، منجی

ترکیبها

ترکیب‌های اضافی ← گوشتی، گوشتیان، بهانه‌ی آدم‌ها، نتیجه‌ی کارهای خودم، گرفتار شدن تو، اثر غفلت، سر رسیدن من، عمر تو

ترکیب‌های وصفی ← یک کلاغ، مرغ‌های زیبا، مرغ‌های خوش‌آواز، آدم‌های تبلیل، آدم‌های خطاکار

واژه‌های غیرساده

گرفتار، گرفتاری، سرنوشت، پیرزن، زیبا، خوش‌آواز، خوراکی، رها، خطاکار، زیرکی، هوشیاری

نقش سنتوری واژه‌ها

این گرفتاری ← نهاد / سرنوشت ← متمم / مرغ‌ها ← متمم / بهانه‌ای ← صفت / بهانه‌ای ← مفعول / فقط ← قید / عمر ← نهاد / باز ← قید

۸۵۶ گزینه‌ی ۳

نی نوعی گیاه است و حصیر نوعی گستردنی.

۸۵۷ گزینه‌ی ۴

بررسی سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: راست ← را است / ز ← از

گزینه‌ی «۲»: بدین ← به این / برون ← بیرون / زان ← از آن

گزینه‌ی «۳»: رهی ← راهی / آور ← بیاور

۸۵۸ گزینه‌ی ۳

۸۵۹ گزینه‌ی ۲

۸۶۰ گزینه‌ی ۲

۸۶۱ گزینه‌ی ۳

غالب حکایت ← قالب حکایت

۸۶۲ گزینه‌ی ۳

بررسی سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: پناه بلندی و پستی تویی / همه نیستند، آنچه هستی تویی

گزینه‌ی «۲»: موج ز خود رفته‌ای، تیز خرامید و گفت: هستم اگر می‌روم، گر

نروم نیستم

گزینه‌ی «۴»: گدای نیکانجام، به از پادشاه بدفر جام.

۸۶۳ گزینه‌ی ۳

۸۶۴ گزینه‌ی ۲

بررسی سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: سخن در میان دو دشمن، چنان گویی که گر دوست گردند،

شرم زده نشوی.

گزینه‌ی «۳»: هرچه زود برآید، دیر نپاید.

گزینه‌ی «۴»: بدانید که کردار زشت و نیکوی شما می‌بیند.

۸۶۵ گزینه‌ی ۲

در این عبارت «خوی بد» به «بندگران» تشبیه شده است.

۸۶۶ گزینه‌ی ۴

زمانی دهد تخت و گنج و کلاه / زمانی غم و رنج و خواری و چاه

۸۶۷ گزینه‌ی ۴

این بیت جانبخشی ندارد، ولی آرایه‌ی تشبیه دارد.

بررسی سایر گزینه‌ها

گزینه‌ی «۱»: تشخیص ← صحبت کردن دانه

گزینه‌ی «۲»: کنایه ← کمر بستن

گزینه‌ی «۳»: تشبیه ← مگس وار: مانند مگس

۸۳۷ گزینه‌ی ۱

۸۳۸ گزینه‌ی ۱

۸۳۹ گزینه‌ی ۱

۸۴۰ گزینه‌ی ۲

«رساله‌ی دلگشا» از عبید زاکانی است.

۸۴۱ گزینه‌ی ۴

این بیت از نظامی گنجه‌ای است.

۸۴۲ گزینه‌ی ۳

این عبارت از «فتوت‌نامه‌ی سلطانی» انتخاب شده است.

۸۴۳ گزینه‌ی ۱

۸۴۴ گزینه‌ی ۲

۸۴۵ گزینه‌ی ۱

گزینه‌ی «۲»: جهانی بدین خوبی آراستی / برون زان که یاریگری خواستی

گزینه‌ی «۳»: پناه بلندی و پستی تویی / همه نیستند، آنچه هستی تویی

گزینه‌ی «۴»: همه آفریده است بالا و پست / تویی آفریننده‌ی هرچه هست

۸۴۶ گزینه‌ی ۴

خدایا جهان پادشاهی توراست / ز ما خدمت آید، خدایی توراست

۸۴۷ گزینه‌ی ۱

کوبه: وسیله‌ای فلزی که بر روی خانه‌ها قرار داشت و برای آگاه کردن ساکنین

خانه کوییده می‌شد.

۸۴۸ گزینه‌ی ۴

۸۴۹ گزینه‌ی ۳

بدو گروهه: از او اطاعت کند

۸۵۰ گزینه‌ی ۳

۸۵۱ گزینه‌ی ۳

«عیب و هنر» متضاد، ولی واژگان سایر گزینه‌ها مترادف هستند.

۸۵۲ گزینه‌ی ۱

۸۵۳ گزینه‌ی ۴

مدعی با عادت، اعتیاد و معتمد هم خانواده نیست.

۸۵۴ گزینه‌ی ۲

غنى با قانع و قناعت هم خانواده نیست.

۸۵۵ گزینه‌ی ۱

«بالا و پست» متضاد، ولی واژگان سایر گزینه‌ها مترادف هستند.

پاسخنامه‌ی درس هفدهم

پاسخ‌های تشریحی

تست همراه با پاسخ تشریحی

مرجع هوش کلامی

تست‌های موضوعی درس هفدهم

تاریخ ادبیات

آرایه‌های ادبی

دستور

قالب شعری، ردیف و قافیه

معنی لغت و نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها

حکایت و متن، درک مطلب

تاریخ ادبیات

آرایه‌های ادبی

دستور

قالب شعری، ردیف و قافیه

معنی لغت و نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها

حکایت و متن، درک مطلب

تاریخ ادبیات

تجزیه و تحلیل خطبه‌خط

آرایه‌های ادبی

معنی من و لغات

نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها

نقش دستوری واژه‌ها

آرایه‌های ادبی

دستور

قالب شعری، ردیف و قافیه

معنی لغت و نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها

حکایت و متن، درک مطلب

۲۷۹

گزینه‌ی ۱: می‌گفتند که ما را از علم خویش بهره دادی ← به ما از علم خویش بهره دادی. (حرف اضافه)

گزینه‌ی ۲: ما را راه راست نمودی، ما را یادگاری ده از علم خویش ← به ما راه راست نمودی و به ما یادگاری بده. (حرف اضافه)

گزینه‌ی ۳: گفت: وصیت کنم شما را ← به شما وصیت کنم. (حرف اضافه)

گزینه‌ی ۴: بدکننده را زندگانی، کوتاه باشد. ← زندگانی بدکننده کوتاه باشد. (روای کسره)

گزینه‌ی ۳: در این گزینه «تا» برای شمارش آمده، ولی در سایر گزینه‌ها حرف پیوند بین دو جمله است.

گزینه‌ی ۱: آخرالزمان پیغامبری خواهد آمد، نام او محمد مصطفی (ص) اگر روزگار یابم، نخست کسی من باشم که بدو گرَّؤم.

گزینه‌ی ۲: شما هم فرزندان خود را چنین نصیحت کنید تا بهشت یابید.

گزینه‌ی ۳: از بدان دور باشید که بدکننده را زندگانی، کوتاه باشد و پارسا باشید و چشم و گوش و دست از حرام و مال مردمان دور دارید.

گزینه‌ی ۱: می‌گفتند که ما را از علم خویش بهره دادی متهم مضاف‌الیه مفعول

گزینه‌ی ۳: «گویا» با «نا» یا «بی» واژه‌ی معناداری نمی‌سازد.

گزینه‌ی ۱: در این عبارت «صلدا» نهاد محسوب می‌شود.

گزینه‌ی ۱: شیخ دست در گردن او انداخت و موهای پریشان او را نوازش کرد.

گزینه‌ی ۱: او از مانیست، دیوانه‌ای سرگردان است، که مکتب‌های شهر را یک‌به‌یک می‌گردد. صفت مضاف‌الیه قید

گزینه‌ی ۳: ممنون، ریسمانی که بر کمر داشت، سفت کرد.

گزینه‌ی ۲: شیخ گفت: او نعمتی است که هر کس قدر او نمی‌داند.

گزینه‌ی ۴: از هر کس باید چیزی آموخت. هرجا می‌تواند برای ما مکتب باشد.

گزینه‌ی ۳: (ای) پسرم، حافظ بعخوانم برایت؟

گزینه‌ی ۲: بخوان (ای) شیخ، بحث ما در لطف طبع و خوبی اخلاق بود.

گزینه‌ی ۴: روکرد به شیخ: ای شیخ، مرا چیزی بیاموز. نصیحتی کن.

پاسخنامه‌ی درس هفدهم

پاسخ‌های تشریعی

تست همراه با پاسخ تشریعی

مرجع هوش کلامی

- تاریخ ادبی
- دستور
- معنی، مفهوم و تناسب معنایی
- حکایت و متن، درک مطلب

- قالب شعری، ردیف و قافیه
- معنی لغت و نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها
- غلط املایی

- تاریخ ادبیات
- تجزیه و تحلیل خطبه‌خط
- معنی تئن و لغات
- نوع رابطه‌ی بین واژه‌ها و واژه‌های غیرساده
- نقش دستوری و ازهارها
- ترکیب‌ها

تست‌های موضوعی درس هفدهم

۴

گزینه‌ی ۱: خداوند مایی و مابنده‌ایم / به نیروی تو یک‌به‌یک زنده‌ایم

۳

گزینه‌ی ۲: رهی پیش آور که فرجام کار / تو خشنود باشی و من رستگار (باشم) ← سه جمله

۲

گزینه‌ی ۳: خدا ایا جهان پادشاهی توراست / ز ما خدمت آید، خدایی

۱

گزینه‌ی ۴: پناه بلندی و پستی تویی / همه نیستند، آنچه هستی تویی ← چهار جمله

۰

گزینه‌ی ۵: همه آفریده‌ست بالا و پست / تویی آفرینده‌ی هر چه هست ← سه جمله

۱

گزینه‌ی ۶: هشت جمله

۰

گزینه‌ی ۷: دست از حرام و مال مردمان دور دارید. ← هشت جمله

۱

گزینه‌ی ۸: راست گفتن پیش گیرید که روی را روشن دارد و مردمان، راست گوی هلاک شود و از دروغ گفتن دور باشید که دروغ زن ارچه گواهی راست دهد، نپذیرند ← هفت جمله

۰

گزینه‌ی ۹: از خوی بد دور باشید که بند گران است بر دل و بر پای، همیشه

۱

گزینه‌ی ۱۰: بدخو در رنج بزرگ باشد و مردمان از وی به رنج (باشند) و نیکو خوی در هر دو

۰

گزینه‌ی ۱۱: جهان ستدوه است و هر که از شما به زاد بزرگتر باشد، وی را بزرگ‌تر دارید و حرمت او نگاه دارید. ← هشت جمله

۰

گزینه‌ی ۱۲: در کتب خوانده‌ام که آخرالزمان پیغامبری خواهد آمد، نام او

۱

گزینه‌ی ۱۳: محمد مصطفی (است) اگر روزگار یابم، نخست کسی من باشم که بدو گرَّؤم،

۰

گزینه‌ی ۱۴: شما هم فرزندان خویشن را چنین نصیحت کنید تا بهشت یابید. ← هشت جمله

۰

گزینه‌ی ۱۵: رهی پیش آور که فرجام کار / تو خشنود باشی و من رستگار

۰

گزینه‌ی ۱۶: خرد را تو روشن بصر کرده‌ای / چراغ هدایت تو بر کرده‌ای

۰

گزینه‌ی ۱۷: رهی پیش آور که فرجام کار / تو خشنود باشی و من رستگار

۰

گزینه‌ی ۱۸: چهانی بدین خوبی آراستی / بروون زان که یاریگری خواستی

۰

گزینه‌ی ۱۹: خدماند مایی و ما بنده‌ایم / به نیروی تو یک‌به‌یک زنده‌ایم (قید)

۰

گزینه‌ی ۲۰: زمانی دهد تخت و گنج و کلاه / زمانی غم و رنج و خواری و چاه

۰

گزینه‌ی ۲۱: تخت و گنج و کلاه / زمانی غم و رنج و خواری و چاه

۰